

Sv. Alberta draudzes ziņas

2012. gada jūlijs/augusts * Nr. 50

Dārgi brāļi un māsas Kristū!

Šīs vasaras laikā mēs esam aicināti atklāt un piedzīvot Jēzu Kristu arī tad, kad vēlamies no visa atpūsties. No ticības nevar atpūsties - tā ir realitāte, kas jāizdzīvo visu dzīvi un katru dienu. **Jūlija mēnesī, kad mēs svinēsim Rīgas Metropolijas dievnamu iesvētīšanas gadadie-**

nu, - 22. datumā mūsu draudzi plkst. 11:00 vizītēs Viņa Eminence kardināls Jānis Pujats. Šajā mēnesī mēs svinēsim arī svēto apustuļu Toma un Jēkaba svētkus. Tāpat mēs atzīmēsim Eiropas Baznīcas aizbildņu sv. Benedikta no Nursijas un sv. Brigitas no Zviedrijas svētkus.

Augusta mēnesī mēs, savukārt, esam aicināti izdzīvot intensīvās garīgās rekolekcijās, svētceļojot uz galvenajiem Māras zemes Karalienes Jaunavas Marijas Debesīs uzņemšanas svētkiem, kuri norisināsies 15. augustā. Ja tomēr nevarēsim doties ne kājām, ne ar mašīnu uz šīm skaistajām svinībām, tad esam aicināti atbalstīt svētceļniekus no mūsu draudzes gan ar savām lūgšanām, gan arī, ja iespējams, - ar ziedojumiem. Mūsu draudzes svētceļojuma garīgie vadītāji būs tēvs Aldis un brālis Ādams. Novēlam viņiem un visiem svētceļojuma vadītājiem un ganiem šeit Latvijā daudz Svētā Gara augļu un Dievmātes aizbildniecību, pievēršot gan savas, gan arī citu

svētceļotāju sirdis Vissvētās un upurgatavās Jēzus Sirds mīlestībai.

Novēlu visiem Dieva svētību, Svētā Gara augļus un Jēzus

Kristus klātbūtni šajos vasaras mēnešos un lūdzos par to.

Jūsu prāvests t. Krišjānis

DEFINĒ SEVI PASAULES PRIEKŠĀ

Jēzus vēlas, lai mēs būtu ar noteiktu identitāti un zinātu, kas mēs esam. Jo mēs neizbēgsim no tā, pat ja paslēpsimies koku ēnā vai zem lietussarga. Tādēļ katrā situācijā mums vajadzētu jautāt: - Kādēļ Dievs mani nolika šajā vietā? Kāda ir mana loma attiecībā uz cilvēkiem, kurus satieku savā dzīves ceļā? Kam man jābūt attiecībā pret viņiem?

Mūsu uzdevums ir nepazaudēt dzīves garšu, un piedevām to piešķirt arī pasaulei. Kā to izdarīt? Vispirms jau ikvienā vietā un laikā jautāt: - Ko Tu, Kungs, no manis sagaidi, uz ko mani aicini? – un atpazīt, kāda ir Dieva griba, kāds ir Viņa nodoms attiecībā uz mūsu aicinājumu un konkrētu dzīves situāciju. Tas ir izejas punkts garīgajai atpazīšanai. Un tam kalpo atpazīšanas regulas. Ne katram ir dota pārdabiskā atpazīšanas dāvana, bet katrs var šajā jomā iegūt zināmas prasmes un pieredzi – kā vispārīgā nozīmē, tā arī detalizētā. Un tajā Dievs cilvēkam palīdzēs. Jautājums Dievam par Viņa gribu, nav tikai lūgums pēc Viņa gādības un vadības, bet arī ceļš uz to, lai

mēs dienu no dienas nedzīvotu bezmērķīgi, bet ieietu šajā laikā un būtu tajā noteikti – kas attiecas uz mūsu misiju un sūtību, bet vispirms jau apzinātos mūsu piederību Dievam un Viņa plānu attiecībā uz mūsu dzīvi.

VAI TU ZINI, KAS TU ESI?

Ja cilvēks savā dzīvē un aicinājumā nav noteikts, tad tas neceļ cilvēku un neved uz pilnveidošanos, nepalīdz viņam progresēt labajā, bet gluži pretēji, – padara viņu nepastāvīgu, svārstīgu un konservatīvu. Pāri tam visam: - kad es apzinos, kas man ir jādara „šeit un tagad”, man nav jānodarbojas ar to, kas notika pagātnē. Šāda definējuma trūkums izraisa to, ka mēs mētājamies: mazliet šeit, mazliet tur, - bez jēgas. Kad es sāku kalpot Lodzas draudzē (Polijā), divus mēnešus es staigāju ar jautājumu, ko Dievs no manis sagaida šajā vietā. Visbeidzot es saņēmu gaismu, kas līdz galam definēja manu klātbūtni šajā pilsētā (kaut gan nezināju, kāds laiks tas būs). Lūgšanas Svētajam Garam laikā es saņēmu iekšēju redzējumu – es sēdēju vien-

kārši biktskrēslā un lūdzos. Es it kā no putna lidojuma, no augšas, ieraudzīju baznīcas iekšējo un ārējo realitāti. Šis redzējums pārklājās ar vārdiem, ar kuriem es lūdzos: „**Lai nāk Svētais Gars, un atjauno zemi, šo zemi.**” Caur šo pieredzi es sapratu, ka mans uzdevums ir lūgt Svētā Gara dāvanu šai vietai un ikvienam cilvēkam, kurš šeit atrodas.

Protams, nevar apstāties tikai pie iekšēja redzējuma, bet ir jāņem vērā arī patiesā realitātes situācija. Tāpēc otrs jautājums Dievam skāra manas kalpošanas veida atpazīšanu. Atbildi gaidīju arī no mani priekštečiem - jezuītiem, kuri šeit kalpoja pirms manis. Viens no viņiem, kurš aizgāja mūžībā divus mēnešus pirms manas ierašanās Lodzā, kādreiz dalījās ar mani tajā, cik ļoti viņš vēlē-

tos studēt to, kas tik ļoti viņam interesē. Bet pēc tam pabeidza: „Es esmu tikai jezuīts.” Un ar šo „būšanu par jezuītu” pietika, lai definētu viņa tālāko kalpošanas ceļu, atšķirīgu no viņa interesēm. Viņam par to nebija nekādu pretenziju, viņš centās kalpot cilvēkiem dotajā vietā un laikā – bija pazīstams garīgais vadītājs. Tas ir piemērs tam, ka Dievs vēlas, lai mēs zinātu, kas mēs esam, un būtu defīnēti.

Un ja jūs man pajautātu, ko es darīšu pēc brīža, tad neesmu drošs, vai spētu uzreiz dot atbildi. Droši vien man vajadzētu brīdi padomāt. Bet, ja jūs man pajautātu, kas man jādara dzīvē vispārīgā skatījumā, - es atbildētu, ne brīdi nedomājis. Jēzus mums saka: „esi vai nu auksts vai karsts”, jo vēlas, lai mēs būtu noteikti, nevis nekādi. Kāpēc? Kad mēs esam nekādi, tad mūsu dzīve ir kā koks, kuram ir lapas, bet nav neviena augļa. Bet kad koks nedod augļus, tad grūti ir pateikt, kas tas ir par koku... Un tā ir vissliktākā situācija garīgajā dzīvē, kad mēs par cilvēku nespējam neko pateikt, nezinām, kas viņš ir. Ja jau mēs esam sūtīti pasaulē, tad mums ir jābūt iekšējai identitātei. Savādāk mēs „saplūdīsim” ar to kopā, un neviens mūsos neatpazīs Kristus mācekļus – mēs sāksim iet pasaules struktūrās, grēkā, tukšos paradumos. Taču, kad no-

stāsimies uz Dieva gribas meklējuma ceļa, – Viņš mūs tajā stiprinās, atbalstīs un mierinās, bet ļaunais gars mūsos radīs satraukumu, sēs apjukumu un darīs skumjus tādēļ, lai mēs zaudētu savu elastību un augstsirdību, lai mēs neuzņemtos lēmumus no sirds dziļumiem.

VILTĪGAIS IENAIDNIEKS

Ļaunais gars darbojas dažādos veidos, piemēram, iestātot cilvēkam, ka viņš ir liels grēcinieks, ka Jēzus nevar viņu mīlēt, jo nāk tikai pie svētajiem. Un tad cilvēks jūtas necienīgs, lai būtu vispār aicināts kaut ko darīt. Mēs redzam, kā ļaunais gars plāno situācijas, kuras noved pie labā samazināšanās cilvēka dzīvē. Šajā gadījumā tas izmanto apslēptus melus, jo, kaut gan tā ir taisnība, ka ikviens no mums ir grēcinieks, mūsu grēku atpirka Jēzus, tādēļ tas nevar mūs aizturēt ceļā pie Viņa. Bet tas, ka es atzīstu savu grēku, ļauj man uzticēties Dievam un būt par Viņa bērnu, nevis būt sev pašam par viltus pestītāju. Cits piemērs ir saistīts ar nevarības sajūtu sekot Jēzum, jo ļaunais gars grūtības, kas skar cilvēku, kurš, piemēram, vēlas pieņemt laulības sakramentu, attēlo lielākas nekā tās ir patiesībā. Tas var novest līdz tam, ka cilvēks pārstāj ticēt, ka tas ir viņa ceļš. Šajā gadījumā situācija ir sarežģītāka, jo ļaunais gars šķietami neme-

lo, jo runā par reālām grūtībām, kādas var parādīties šajā ceļā. Bet... zināmas grūtības var parādīties, piemēram, tikai pēc divdesmit gadiem, un līdz tam laikam tām var sagatavoties tā, ka izrādīsies, ka tās tāds sākums vien ir. Ļaunais gars var likt par tām domāt jau šodien, lai cilvēku padarītu mazdūšīgāku tālākajā ceļā. Bet Dievs tiem, kas Viņam uzticas un klausās Viņa Vārdu, dod garīgu izaugsmi un sagatavo tos, kā tikt galā ar grūtībām. Dievs skatās tālu, bet ļaunais gars ir īsu programmu režisors un parāda ceļu saīsinājumā.

UZVARA KRISTŪ

Kā jauns priesteris ne reizi vien domāju, ka esmu visnecienīgākais no visiem. Blakus man atrodas tik daudz gudru un brīnišķīgu priesteru, ka man patiesībā nav ko teikt. Es atceros, ka pirmo sprediķi mācījos no galvas, lai vispār varētu to pateikt. Šādā situācijā nav grūti iedomāties, kādas bažas mani pārņēma par tālāko ceļu priesterībā. Piedevām skolas direktors man kādreiz pateica, ja es vēlos runāt, tad man ir jāpaliek akmens zem mēles un jāvingrinās, un ielika man trīs ar plusu (piecu baļļu sistēmā). Viegli varēju secināt: netikšu galā. Ja es ļautu ļaunajam garam mani mocīt, bet nesekotu tam, ko man saka labais gars – ļoti viegli varētu padoties. Kā kristieši mēs esam

kai atvērtībai un pieejamībai attiecībā uz Dievu, un tad Viņš var nākt pie mums kā „pie sava īpašuma”. Dievs dod mums mierinājumu, lai mēs nepagurtu Dieva valstības meklējumos un realizētu Viņa plānu, bet tam visam klāt - spēju sajūst savu identitāti, dzīves garšu un būt centīgiem.

aicināti klausīties iekšējās iedvesmas un Dieva Vārdu nevis koncentrēties uz grūtībām. Šajā gadījumā kā palīgs ir atpazīšanas regulas pielietošana, kas noved līdz lielā-

(Teksts ir veidots balstoties uz arhīva materiāliem. Izveidoja B.S.-Z.)
t. Jāzeps Kozlovskis SJ
tekstu no poļu val. tulkoja Marika

ALFA KURSA LIECĪBAS

Es piedzimu parastā ģimenē, kurā mamma ir ticīga, bet tēvs - neticīgs. Esmu kristīta, bet uz baznīcu mamma mani bija aizvedusi tikai 2 reizes, jo uzskatīja, ka galvenais ir ticēt Dievam nevis baznīcas apmeklējuma biežums.

Piecu gadu vecumā es pirmo reizi braucu uz kristīgo nometni. Vecākā māsa man stāstīja par Dievu. Kad māsa apprecējās, viņa aizbrauca dzīvot atsevišķi. Viņa sāka iet uz baptistu draudzi un pieņēma viņu ticību. Es arī gāju kopā ar viņu uz baptistu draudzi, bet tur man nebija pilnības sajūtas. Es nejutos īstajā vietā. Ap to laiku vidējā māsa sāka iet draudzē "Patiesības vārds" un arī ņēma mani līdz. Kad sāku iet svētdienas

skolā, es tuvāk iepazīnu Dievu. Ar laiku sapratu, ka abas draudzes, kurās ir manas māsas, - nav īstā kristietība. Es sāku meklēt dzīves jēgu. Arvien vairāk domājot par dzīves jēgu, sāku zaudēt cerību, ka spēšu to atrast. Kad man palika 15 gadi, mana mamma sāka interesēties par Reiki, un pamazām sāka arī man to mācīt. Sākotnēji es to uztvēru ar neticību, bet vēlāk sāku tam pievērsties vairāk. Skolā es nebiju populāro meiteņu sarakstā, mani daudz izsmēja un pazemoja. Es sāku ģērbties melnās drēbēs un sevi ienīst. Es zaudēju ticību dzīves jēgai, uzskatīju, ka tādas nav. Es daudz meloju un bieži strīdējos ar tēvu, arī muku no mājām. Es jutos nevienam nevajadzīga un do-

Mans ceļojums Svētā Gara miera iepazīšanā – tā es varētu nosaukt savu Alfa kursu nedēļas nogali skaistajā Bruknas muižā. Šajā nedēļas nogalē es izbaudīju sajūtas, kādas man jau sen bija trūkušas.

māju par pašnāvību.

18 gadu vecumā es sapratu, ka nevēlos tā dzīvot. Savukārt, dzīvot tādu dzīvi, kādu es vēlos, man neizdevās. Tad es sāku lūgt Dievu, lai Viņš maina manu dzīvi, un Dievs man atbildēja. Es satiku cilvēku, kurš man palīdzēja atgriezties pie Dieva. Es sāku iet uz baznīcu un sapratu, ka beidzot esmu atradusi īsto dzīves jēgu.

Izvēlējos kristietību. Tā nebija vienas dienas iegriba. Par to domāju un to apsvēru 2 gadus. Kad pieņēmu izšķirošo lēmumu, nokļuvu Alfa kursā. Apmeklēju katru nodarbību. Alfa kursos tika skartas tādas tēmas, par kurām nebiju pat iedomājusies. Tagad mana ticības ceļa priekšā gaidāmas arī katehēzes.

Es ceru, ka mana liecība uzrunās citus, kas šaubās vai baidās. Un viņi spēs spert pirmo soli pretī Dievam.

DIĀNA

Ar Dieva palīdzību spēju atstāt ārpasaules rūpes aiz muižas sienām un baudīt Dieva klātbūtni lūgšanās, lekcijās, līdzcilvēkos, muižas atmosfērā un, galvenais, savā sirdī. Sajutu patiesas alkas pēc Dieva Vārda, vēlmi lūgties, dalīties savās pārdomās un emocijās ar citiem. Bērnu netraucēta, ar visu sirdi un dvēseli piedalījos Svētajās Misēs, tvēru katru vārdu. Īpaša man likās slavēšana un aizlūgšana sestdienas vakarā, kur laiks paskrēja nemanot. Bet emocijas bija tik spilgtas, ka ilgi nespēju aizmigt. Tas viss mani iedvesmoja uz labiem darbiem, labām domām, un pārdomām par savu dzīvi.

Brīvdienās saņēmu tik daudz mīlestības, ka ir vēlēšanās tajā dalīties, rosināt citus ļaut sevī ienākt vispatiesākajai mīlestībai, Dieva mīlestībai. Man tā ir dāvājusi mieru, prieku un Dieva klātbūtnes sajūtu. Redzu, kā Dievs ik dienas strādā ar mani, pārveido manu sirdi un prātu.

Esmu pateicīga Dievam par iespēju apmeklēt Alfa kursus un izbaudīt šo nedēļas nogali, kas ir kā pabūšana citā pasaulē, pēc kuras jāatgriežas realitātē. Bet... pēc atgriešanās šī realitāte ir mainījusies. Tas tādēļ, ka es tagad zinu atbildi uz jautājumu: „Vai dzīvē ir vēl kas vairāk?”...

Paldies, Dievs, par cilvēkiem, kuri mūs sagaidīja Bruknā, brīnišķīgi rūpējās par mūsu lab sajūtu. Paldies par gudrajiem, jautrajiem Alfa kursa lektoriem un draudzīgo priesteri Krišjāni. Paldies par kursa biedriem, jo viņi visi ir tik forši cilvēki! Paldies!

LĀSMA

Meklēt un izzināt - tas ir cilvēka dabā. Ir labi, ja šie izzinošie ceļi ved uz piepildījumu. Man šāds piepildījums bija Alfas nedēļas nogale. Izjutot dziļu aicinājumu ņemt dalību izbraukumā, es piedzīvoju īstu ticības un Svētā Gara klātbūtni. Viņš patiesi iemājoja ikvienā no mums.

Ir grūti šāda veida liecībā atklāt visu, jo es varu aprobežoties vien ar cilvēciskajiem vārdiem, tomēr, izmantojot to, kas man ir dots, es varu apliecināt - Svētais Gars savās dāvanās ir ļoti dāsns. Viņš iesaiņo savas žēlastības skaistās kastītēs un virsū uz sien

milzīgu banti. Svētīgi tie priesteri, kas sniedz iespēju mums šīs dāvanas no kastītēm izsaiņot.

INETA

Sākumā man bija ļoti bail no nezināmā, jo es nespēju iedomāties, ko sastapšu. Pēc pāris Alfa kursa nodarbībām man sāka patikt šeit atrasties un satikt ļoti jaukus cilvēkus. Ļoti vēlētos turpināt sadarboties ar Alfu.

OLGA

Alfa? – Jebkuram zinātkāram cilvēkam, kurš izjūt interesi par to, kas *tur* notiek, iesaku nebremzējot mesties ar visām četrām

iekšā! Zaudēt nevar neko!

Man Alfa ir tikai devusi. Es-
mu satikusi, iepazinusi gaišus, sir-
snīgus un ticībā vienotus cilvēkus.
Un, pats galvenais, - esmu nokļu-
vusi soli tuvāk Dievam.

KRISTĪNE K.

Alfa kurss. Tas ir ceļš pie
Jēzus Kristus, ceļš uz dzīvību,
gaismu, atbrīvotību, dziedināšanu,
bet - Jēzū Kristū. Iemācījos piedot
ļauņam, kas bija nācis pār ma-
nu dzīvi. Kādu dienu dzirdēju
priestera tēva Krišjāņa sacītos vār-
dus, kas attiecās tieši uz mani; tad
arī dzirdēju par Alfu. Nopratu, ka
jāiet klausīties Dieva Vārdu.

Mana sirds asiņoja no sma-
giem pārdzīvojumiem un es pie-
sauca Jēzu, lai palīdz izķepuroties
no tās bedres, kurā jutos slikti.
Trūka elpas, bija pazudusi ticība
cilvēkiem. No drauga piedzīvoju
daudz pāridarījumu un sapratu, ka
ar tādu sirdi nespēju vairs cilvēcis-
ki dzīvot, jo šis smagums to tik

ļoti nospieda. Vismīļākais paldies
Alfa grupas organizatoriem par
katru trešdienu, ko pavadījām ko-
pā, par sirds mīlumu, gaišumu,
mieru. Paldies par šīm lekcijām,
slavēšanu, lūgšanām kopā, kā
lielā ģimenē, un garšīgo maltīti,
burvīgām pavāra spējām.

Ģimeniskums un sirds mī-
ļums vēl papildinājās nedēļas no-
galē Bruknas muižā. Tik daudz un
dažādi brāļi un māsas Kristū varē-
jām būt kopā. Muižā es burtiski
atguvos. Izdzīvoju to klusumu pēc
lūgšanām piektdienas vakarā. Šis
ģimeniskais garais galds sestdienas
rītā! Visos dienas notikumos un
vakarā kapelā pa īstam sapratu, ka
Dievs ar mani strādā. Pēc lūgša-
nām un Svētās Mises izjutu ļoti
spēcīgu atvieglotību. Sajutos pa-
tiesi laimīga, ka esmu atgriezies
ticībā, cerībā, mīlestībā. Bruknas
kapelā atstāju milzum daudz sāpju
un pārdzīvojumu. Pilnībā atjauno-
jos. Atbraucu mājās ar atvieglotu
sirdi, kā dzīvotgribas pilns cilvēks.
Manī ienāca smaids un prieks.
Lūgšanas katru dienu kļuva par
manas dzīves neatņemamu sastāv-
daļu. Tagad dzīvoju Dieva spēkā,
mīlestībā un mierā.

IVETA

Aizritot kārtējam *Al-*
fa kursam, katru reizi rodas jautā-

jums, kas tad īstenībā ir Alfa? Un katru reizi ir rodama cita atbilde. Kāda tad tā ir?

Ir jāieskatās vairākās pievienotajās liecībās, lai vismaz daļēji noprastu, ko cilvēki piedzīvoja. Viņus pārpildīja laime, prieks, miers, dziedināšana un atbrīvošanās no bailēm, taču dominējošais bija tas, ka katrs, kurš bija atnācis nesen vai arī sen iesaistījies kalpošanā *Alfa* komandā, piedzīvoja sastapšanos – sastapšanos ar Kungu, mūsu Pestītāju un augšāmcelšanos, dzīvību un patiesību. Jā, daudziem šī sastapšanās bija pirmā, taču arī tie, kuriem aiz muguras jau desmitu gadu katoļticīgā pieredze, spēja atzīt, ka Kunga spēcīgais pieskāriens kursa laikā ir bijis patiesi dzīvinošs.

Ir pilnīgi lieki mēģināt aprakstīt visus brīnumus un pārvērtības, kuras notika cilvēkos visa kursa laikā, jo vislabāk par to liecina alfiēšu, uz papīra un mūsu sirdīs atstātie pateicības, siltuma un savstarpējās mīlestības vārdi, kuri lika ieraudzīt mūsu kalpošanu pilnīgi citā gaismā un piešķīra tai pavisam citu jēgu. Izrādījās, ka tas ceļš, kurš *Alfa*ursos viesiem un komandai ir kopā ejams, ved ne tikai uz sastapšanos ar Dievu, bet arī uz sastapšanos pašiem ar sevi. Tas ved uz to, ko ieraugām sevī

pateicoties līdzcilvēkiem, kuri izstaro uz mums Svētā Gara gaismu.

Ir laime apzināties, ka šis kurss nav vien kāda kristīgā apmācības programma, bet, ka tas ir vairāk nekā izziņas process. Tā bija mācība par to, kā līdzcilvēku saprast ar sirdi, kopā būšanas, sarunāšanās un klausīšanās mācība, sākumstunda par to, kā katrā cilvēkā ieraudzīt pašu galveno – viņa kodolu, to centru, kurš ir radīts pēc Dieva attēla un līdzības.

Tāda ir bijusi šī, 12. *Alfa*, un vienmēr paliek neatklāts noslēpums, - kāda būs nākamā. Aicinot visu draudzi pievienoties lūgšanai par cilvēku atgriešanos. *Alfa* komanda uzsāk savu ceļu pretī nākamajam kursam, kurš tiek plānots šī gada **5. SEPTEMBRĪ, trešdien plkst. 19.00 Alfa kursa telpās** un jau tagad ar nepacietību gaida sastapšanos ar cilvēkiem, kuri būs atsaukušies Kunga aicinājumam: *Nāc un seko man!*

MARINA – Alfas administratore

DRAUDZES AKTIVITĀTES

Svētceļojums uz Dievmātes Debesīs uzņemšanas svētkiem Aglonā.

Arī šogad organizējam ikgadējo svētceļojumu Rīga-Aglona. **Iziesim no sv. Alberta baznīcas 1.augustā un Aglonā ieiesim naktī uz 14.augustu.**

22. un 23.jūlijā notiks pārrunas, lai sniegtu ieskatu svētceļojuma norisē un izskaidrotu noteikumus. **Tiem, kuri ceļā ar Sv. Alberta draudzi dosies pirmo reizi, pārrunas ir obligātas!**

Ja vēlies doties ceļā viens, bet esi vēl nepilngadīgs, noteikti vēlamies šo jautājumu izrunāt ar kādu no vecākiem.

Svētceļojuma garīgie vadītāji būs tēvs Aldis un brālis Ādams.

Ceļā dosimies ar devīzi „**Palieciēt Manī, un Es – jūsos**” (Jņ 15, 4).

Pieteikšanās līdz 23.jūlijam! Daļības maksa – Ls 30.

Pieteikties pie Maijas – **26562233**

Sv. Mise par pirms dzimšanas mirušo bērnu ģimeņu dzimtas ciltskoka dziedināšanu un atbrīvošanu – Aizlūgums notiek to ģimeņu nodomā, kuru bērniņi ir apbedīti Dvēseļu dārzā, kā arī to ģimeņu nodomā, par kurām ir ziedots speciālā šai Sv. Misei paredzētajā lādītē sv. Alberta baznīcā. **Katra mēneša 3. trešdienā plkst. 18:00. Tuvākie aizlūgumi – 18.jūlijā un 15.augustā.**

Katru svētdienu mūsu draudzē notiek **Vissvētākā Altāra Sakramenta adorācija** pēc Sv. Mises plkst. **9:00 līdz 18:00**. Iespēju robežās aicinām visus palikt klusā lūgšanā kopā ar Jēzu, tā padziļinot personisko saikni ar Viņu.

27.jūlijā un 31.augustā plkst. 19:15 kustība „**Laulāto tikšanās**” kopā ar draudzes priesteri organizē **ikmēneša tikšanos laulātiem pāriem**, kuri bijuši rekolekcijās vai izgājuši saderināto un iemīlējušos tikšanās kursus. Sīkāka informācija pie **Ričarda un Andras Gulbjiem**, tālr. **29627551, 29719787**.

**KAPUSVĒTKI RĪGAS SV. ALBERTA
ROMAS KATOĻU DRAUDZĒ
2012.GADĀ**

1.jūlijā	plkst. 14.00	Mārupes kapos
	plkst. 16.00	Jaunmārupes Mazcenu kapos
22.jūlijā	plkst. 15.00	Pleskodāles kapos
5.augustā	plkst. 14.00	Ziepniekkalna ka- pos
19.augustā	plkst. 14.00	Ķekavas kapos
26.augustā	plkst. 14.00	Katlakalna kapos

LITURĢISKAIS KALENDĀRS

3.jūlijs, otrdiena – Sv. apustulis Toms, svētki. Sv. Mises: **8:00 un 18:00.**

11.jūlijs, trešdiena – Sv. Benedikts, abats, Eiropas aizbildnis, svētki. Sv. Mises: **8:00 un 18:00.**

22.jūlijs, svētdiena – Rīgas Metropolitijas dievnamu iesvētīšanas gadadiena, lieli svētki. Sv. Mises kā svētdienās. Plkst. 11.00 mūsu draudzi vizītēs kardināls Jānis Pujats.

23.jūlijs, pirmdiena – Sv. Brigita, mūķene, Eiropas aizbildne, svētki. Sv. Mise: **8:00 un 18:00.**

25.jūlijs, trešdiena – Sv. apustulis Jēkabs, svētki. Sv. Mises:

8:00 un 18:00.

2.augusts, ceturtdiena – Porcjunkula, svētki un atļaidas pēc parastajiem noteikumiem, apmeklējot dievnamu un pieņemot Sv. Komūniju. Sv. Mises: **8:00 un 18:00.**

6.augusts, pirmdiena – Kunga Pārveidošanās, svētki. Sv. Mises: **8:00 un 18:00.**

9.augusts, ceturtdiena – Sv. Terēze Benedikta no Krusta, jaunava un mocekle, Eiropas aizbildne, svētki. Sv. Mises: **8:00 un 18:00.**

10.augusts, piektdiena – Sv. Laurencijs, diakons un moceklis, svētki. Sv. Mises: **8:00 un 18:00.**

14.augusts, otrdiena – Sv. bīskaps Meinards, Latvijas aizbildnis, lieli svētki. Sv. Mises: 8:00 un 18:00.

15.augusts, trešdiena – Vissvētākās Jaunavas Marijas uzņemšana debesīs, Māras zemes

Karaliene un Aizbildne, obligāti svinami lieli svētki. Sv. Mises: 8:00, 11:00 un 18:00.

24.augusts, piektdiena – Sv. apustulis Bartolomejs, svētki. Sv. Mises: 8:00 un 18:00.

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

Pēc Sv. Mises plkst. 9:00 līdz 18:00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

Pēc Sv. Mises no 9:00 līdz 10:00

Otrdienās:

30 min. pēc Sv. Mises 18:00

Baznīca atvērta:

Pirmdienās, trešdienās, ceturtdienās:

7:00 – 9:00 un 16:30 – 18:45;

otrdienās un piektdienās:

7:00 – 9:00 un 16:30 – 19:15;

svētdienās: 6:30 – 19:00;

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: 7:00 – 12:30 un 16:30 – 19:00.

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tālr.: 6 761 36 30; mob.: 2 707 46 76

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz ceturtdienai no plkst.
9:00 līdz 12:00 un no **14:00 līdz 17:00**
piektdienās no plkst. **14:00 līdz 17:00**

**Svētdienās, valsts un obligāti svinamo
Baznīcas svētku dienās: slēgta.**

Prāvests: Krišjānis Dambergs OFMCap,
e-pasts: br.krisjanis@gmail.com
tālr.: 2 677 56 79;

t.Aldis Ziemelis OFMCap,
tālr.: 2 682 17 74

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz sestdienai:

8:00 latviešu valodā

18:00 latviešu valodā

Svētdienās:

8:00 poļu valodā

9:00 latviešu valodā

11:00 (Summa) latviešu valodā

18:00 latviešu valodā (ar ģimenēm un bērniem)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00 latviešu valodā

11:00 (Summa) latviešu valodā

18:00 latviešu valodā

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis
Teksta salicēja: Marika Lotāņuka
Maketētāja: Jevgeņija Gaikēna
Teksta korektore: Ruta Vinķele

**Izdevums ir par ziedojumiem!
ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !**